

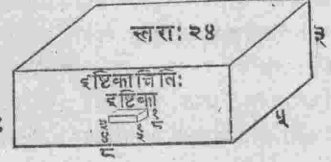
इति हारावली । १८७ ॥ अस्य गुणाः । गुरु-
त्वम् । आहिलम् । मधुरत्वम् । बलवर्द्धनत्वम् ।
मेदःपित्तासनाशिलम् । वृष्यत्वम् । रोचनत्वम् ।
कफवातकारित्वम् । इति राजवल्लभः ॥ (ऊषा-
पानविधौ भक्षणविधौऽस्य यथा,—
“प्रातः पानीयपाने महच्छिगिरिं ब्रह्ममेतच्च
नादात् ।
मांसं चौरश्च शाकं सकलविदलकं पिष्टकं
चिङ्गटश्च ॥”
इति वैद्यक-ऋतुचर्याध्यायम् ॥)
चिङ्गटो, स्त्री, (चिङ्गट + जातौ ङीष्) मत्स्य-
विशेषः । घुषाचिङ्गट् इति भाषा ॥ अस्या
गुणाः । मधुरत्वम् । हृद्यत्वम् । वातनाशिलम् ।
क्षयकारित्वम् । गुरुत्वम् । इति राजवल्लभः ॥
चिङ्गडः, पुं, (चिङ्गट + ष्टोदरादित्वात् टस्य ङल्ते
साधुः ।) चिङ्गटमतस्यः । इति शब्दमाला ॥
(विवरणमस्य चिङ्गटशब्द आख्यातम् ॥)
चिचिङ्गः, पुं, फलविशेषः । चिचिङ्गा इति चिचिङ्गा
इति च भाषा ॥ तत्पर्यायः । श्वेतराजिः २
सुदीर्घः ३ गृहकूलकः ४ । अस्य गुणाः । वात-
पित्तनाशिलम् । पथ्यत्वम् । बलवृद्धिकारित्वम् ।
श्रीधियोऽतिहितत्वम् । पटोलतः किच्छिद्रगुण-
हीनत्वम् । इति भावप्रकाशः ॥ (यथा च हारौते
प्रथमे स्थाने दृश्येत् ॥)
“चिचिङ्गो वातपित्तघ्नो बल्यः पथ्यो रुचिप्रदः ।
श्रीधियोऽतिहितः किच्छिद्रगुणैर्न्यूनः पटोलतः ॥”
चिच्चा, स्त्री, (चिं चयनं चिनोतीति । चि +
अन्येभ्योऽपीति ङः ।) तिन्निङ्गीडृचः । इत्य-
मरः । २ । ४ । ४३ ॥ (यथा,—
“चिच्चादलरसञ्चानु पर्यां दध्योदनं हितम् ॥”
इति वैद्यकभैषज्यधन्वन्तरियन्ये गुल्माधिकारे ॥)
चिच्ची, स्त्री, (चिच्च + गौरादित्वात् ङीष् ।)
गुञ्जा । इति केचित् ॥
चिच्चाब्जं, स्त्री, (चिच्चा तिन्निङ्गी तद्भूत् अब्जं
यत् ।) अब्जशाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
चिच्चासारः, पुं, (चिच्चायास्तिन्निद्याः सार इव
सारोऽब्जं यत् ।) अब्जशाकः । इति राज-
निर्घण्टः ॥
चिच्चाटकः, पुं, (चिच्चेव अटतीति । अट +
अणुल् । ष्टोदरात् साधुः ।) दृणविशेषः ।
चैचको इति चैचडा इति च भाषा ॥ तत्-
पर्यायः । अङ्गुलीयः २ । इति रत्नमाला ॥
चिच्चाटकोऽपि पाठः ॥
चिट, प्रिये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-सकं-
सेट् ।) चेटति भ्रवं खामी । इति दुर्गादासः ॥
चिट, क प्रिये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-परं-
सकं-सेट् ॥)
चित, ई ज्ञाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-
सकं-सेट् ।) ई, चित्तः । ज्ञानमिह जागरणम् ।
ज्ञानञ्च अविदानिद्रयाक्रान्ते जगत्केकः स चेत-
तीति हलायुधः । चिचेत रामस्तु कच्छम् ।
इति दुर्गादासः ॥

चित, इ क स्तुतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
परं-सकं-सेट् ।) इ क, चित्तयति विष्णं सुधीः ।
इति दुर्गादासः ॥
चित, क ड ज्ञाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-
आत्मं-सकं-सेट् ।) क ड, चेतयते । राक्षसस्य
चेतयन्ति न । इति भट्टौ गणकतानिबलमिति
रमानाथः । यस्तुतस्तु चेतयते ततश्चेतं करोतीति
चौ साध्यम् । इति दुर्गादासः ॥
चित्, स्त्री, (चित् संज्ञाने + सम्प्रदादित्वात् भावे
किप् ।) ज्ञानम् । इत्यमरः । १ । ५ । १ ॥
(यथा, भागवते । ३ । ७ । २ ।
“ब्रह्मन् कथं भगवत्सिद्धान्नस्याविकारिणः ।
लीलया चापि बुध्येरन् निर्गुणस्य गुणाः
क्रियाः ॥”)
चित्, व्य, असाकल्यम् । इत्यमरः ॥ यथा । किञ्चित्
कञ्चित् इत्यादि । (तत्तु प्रत्ययविशेषः । कालाद-
निर्गये चित्प्रत्ययस्य प्रयोगो दृश्यते । “किमः
ह्यन्ताञ्चिन्नौ ।” इति सुम्भवोद्यथाकरणश्रुतेता
पूज्यपादवोपदेवाचार्यः ॥)
चित्तः, चि, (चि + कर्मणि क्तः ।) कृत्रः । इति
मेदिनी । ते, १८ ॥ (कृतचयनः । सञ्चितः ।
“इह वै कर्मचितो लोकः शीघ्रते एवमसुच
गुण्यचितः शीघ्रते ।” इति श्रुतेः ॥)
चिता, स्त्री, (चीयते अज्ञानामिरस्यां यद्वा
चीयते उचीयतेऽसौ प्रेतस्य परलोकशर्मणे इति ।
चि + अधिकरणे वा कर्मणि क्तस्तथापि ।)
श्रवदाहाधारचुली । तत्पर्यायः । चित्वा २ ।
इत्यमरः । २ । १ । १७ ॥ काष्ठमटी ३ चैवम् ४
चित्ताचूडकम् ५ चित्त्वम् ६ । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ चितिः ७ । (यथा, महाभारते ।
३ । २ । १६ । १७ ।
“चित्ताभेरुद्वहन्नायं पचाभ्यां तत् प्रवर्तते ॥”)
संहतिः । इति मेदिनी । ते, १८ ॥
चिताचूडकं, स्त्री, (चितैव चूडकम् ।) चिता ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
चितिः, स्त्री, (चीयतेऽस्यामिरिति । चि + अधि-
करणे क्तः ।) चिता । (यथा, भागवते । ४ । २८ । ५ ।
“चितिं दारुमयीं चित्वा तस्यां प्रत्युः कलेवरम् ॥”)
सम्बुद्धः । इति मेदिनी । ते, १८ ॥ दुर्गा । यथा,
“चितिश्चैतन्यभावाद्वा चेतना वा चितिः
स्तुता ।
महान् व्याप्य स्थिता सर्वं महा वा प्रकृति-
भ्रता ॥”
इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥ * ॥
भित्तिस्येष्टिकादिसङ्गाज्ञानार्थाङ्गविशेषः । यथा,
चितौ करणशब्दं साङ्ख्यतत्त्वम् ।
“उच्छ्रयेण गुणितं चित्तेः किल
क्षेत्रसम्भवफलं घनं भवेत् ।
इष्टिकाघनहृते घने चित्ते-
रिष्टिकापरिमितश्च लभ्यते ॥
इष्टकोच्छ्रयहृदुच्छ्रित्तिश्चित्तेः
स्युः स्तराश्च दृश्यं चित्तेरपि ॥

उदाहरणम् ।

अष्टादशाङ्गुलं दीर्घं विस्तारो द्वादशाङ्गुलः ।
उच्छ्रितिस्यङ्गुला यस्यामिष्टिकास्तश्चित्तौ किल ॥

यद्द्विसृतिः पञ्चकराष्टहस्तं
दीर्घं च यस्यां चिकरोच्छ्रितश्च ।
तस्यां चित्तौ किं फलमिष्टिकानां
सङ्गा च का ब्रूहि कतिस्तराश्च ॥

न्यासः

इष्टिकायाः घनहस्तमानम् $\frac{3}{4}$ चित्तेः क्षेत्र-
फलम् ४० । उच्छ्रयेण गुणितं चित्ते घनफलम् १२० ।
लब्धा इष्टिकासङ्गा २५६० । स्तरसङ्गा २४ ।
एवं पादाङ्गचयेऽपि । इति चित्तिचयहारः ॥”
इति लीलावती ॥ (इष्टाङ्गविशेषः । यथा, मार्क-
ण्डेये । २२ । ६ ।

“चित्तयस्तत्र कर्तव्या नान्तरिक्षगता यतः ॥”)
चित्तिका, स्त्री, (चित्तिः काञ्चीभेदः सा इव काय-
तीति । कै + कः ।) कटिश्चङ्गला । इति हारा-
वली । २२४ ॥
चित्तं, स्त्री, (चेतन्यनेनेति । चित् + करणे क्तः ।) अनु-
सन्धानात्मिकान्तःकरणवृत्तिः । इति वेदान्तः ॥
“यत्तत् सत्वगुणं स्वच्छं स्वान्तं भगवतः पदम् ।
यदाहुर्वासुदेवास्त्वं चित्तं तमहदात्मकम् ॥
स्वच्छत्वमविकारित्वं श्रान्तत्वमिति चेतसः ।
प्रवृत्तिलक्षणं प्रोक्तं यथापार्थ प्रकृतिः परा ॥”
इति श्रीभगवत् ॥

अस्यार्थः । “अधिभूतस्वरूपेण तस्यैव महा-
नितिसंज्ञा अध्यात्मरूपेण चित्तं उपास्यरूपेण
वासुदेवः अधिष्ठाता तु तस्य क्षेत्रज्ञः ।” इति
श्रीधरखामी ॥ (अन्ये चिच्छक्तौः प्रथमससम्बन्धः ।
अतएव भगवत्पुत्रवृत्तिपादैरुपदिष्टं प्रथमसम्बन्धे
“योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः ।” तथा च सुखकोप-
निषदि । ३ । १ । ६ ।

“यथोत्थारात्मा चेतसा वेदितव्यो
यस्मिन् प्राणः पञ्चधा संविवेश ।
प्राणैश्चित्तं सर्वमोतं प्रजानां
यस्मिन् विशुद्धे विभवत्विष आत्मा ॥”)
मनः । इत्यमरः । १ । ४ । ३१ ॥
चित्तप्रसन्नता, स्त्री, (चित्तस्य प्रसन्नता प्रसादः ।)
हर्षः । इति हेमचन्द्रः । २ । २२६ ॥
चित्तविभवः, पुं, (चित्तस्य विभवो विपर्ययः ।)
उन्मादः । इति हेमचन्द्रः । २ । २३४ ॥
चित्तविध्वंसः, पुं, (चित्तस्य विध्वंसः भ्रान्तिः ।)
उन्मादः । इत्यमरः । १ । ७ । २६ ॥ (उन्माद-
शब्दे विवृतिरस्य ज्ञेया ॥)
चित्तसमुन्नतिः, (चित्तस्य समुन्नतिः सम-
न्यनं उत्तेजनमिति यावत् ।) मानः । इत्य-
मरः । १ । ७ । २२ ॥